ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

(๑) ที่ตั้ง ชนาดพื้นที่

จังหวัดราชบุรีตั้งอยู่ในพื้นที่กลุ่มภาคกลางตอนล่างด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย มีพื้นที่ ๓,๒๔๗,๗๘๙ ไร่ หรือ ๕,๑๙๖.๔๖๒ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๑ ของประเทศ และอันดับที่ ๔๒ ของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ ๔ ประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ มีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นแนวพรมแดนสันปันน้ำ ความยาว ๗๓ กิโลเมตร มีแม่น้ำแม่กลองเป็นแม่น้ำสายหลักไหลผ่านในเขตอำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม และอำเภอเมืองราชบุรี ความยาวประมาณ ๖๗ กิโลเมตร

(๒) อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอท่าม่วง และอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอกำแพงแสน อำเภอเมืองนครปฐม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอบางคนที อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเขาย้อย และอำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตตะนาวศรี สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

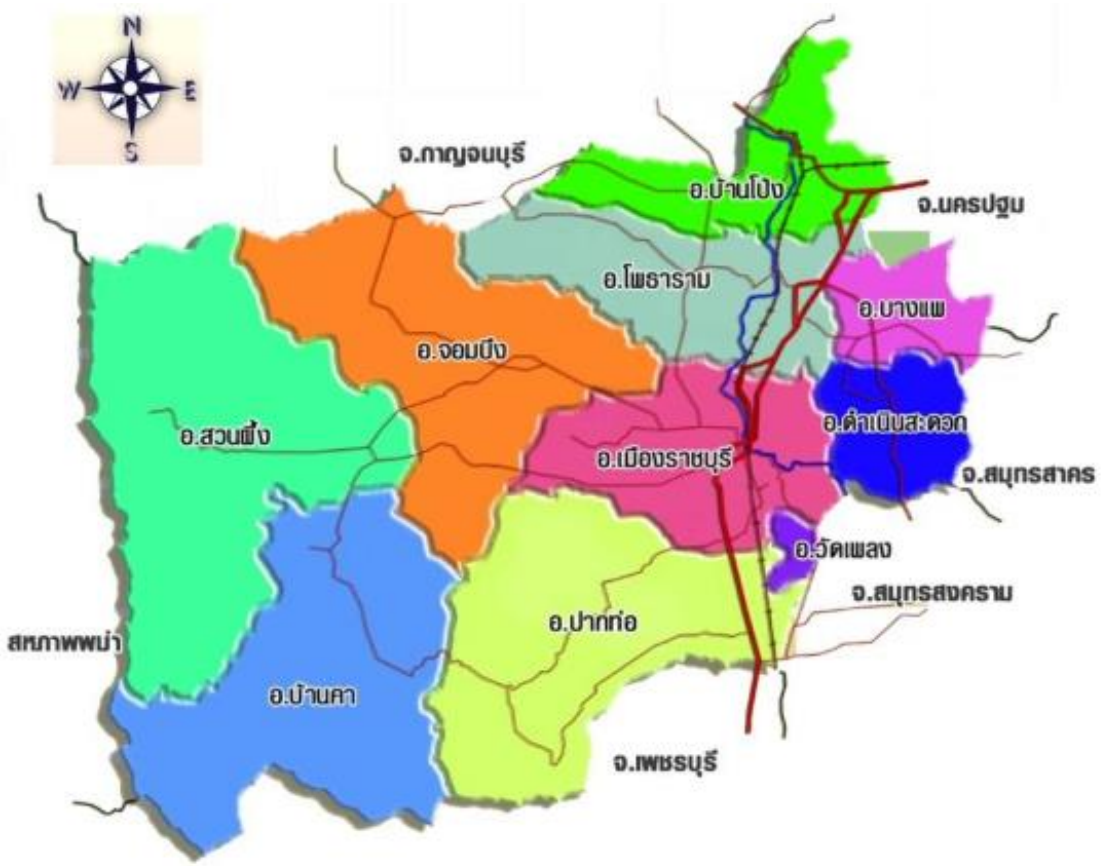

(๓) ภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดราชบุรี ประกอบด้วยลักษณะภูมิประเทศดังนี้

๑) พื้นที่ภูเขาสูง ด้านตะวันตกบริเวณชายแดนที่ติดกับสาธารณรัฐแห่งงสหภาพเมียนมา และด้านใต้เขตติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรีเป็นป่าดิบ ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าไผ่ สูงจากระดับทะเลปานกลาง ๒๐๐-๑,๑๐๐ เมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอสวนผึ้ง อำเภอบ้านคา และอำเภอปากท่อ

๒) เนินลาด บริเวณถัดจากเทือกเขามาทางด้านตะวันออกจนถึงตอนกลางของจังหวัด มีแม่น้ำภาชีและลำห้วยสาขาเป็นสายน้ำหลัก ครอบคลุมพื้นที่อำเภอสวนผึ้ง อำเภอบ้านคา อำเภอจอมบึง อำเภอปากท่อ อำเภอโพธาราม และอำเภอบ้านโป่ง

๓) ที่ราบลุ่มสองฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ครอบคลุมพื้นที่อำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม อำเภอบางแพ อำเภอเมือง และอำเภอปากท่อ ที่ราบลุ่มส่วนบริเวณตอนปลายของแม่น้ำแม่กลองที่เชื่อมต่อกับจังหวัดสมุทรสงคราม สูงจากระดับทะเลปานกลาง ๑-๒ เมตร ส่วนใหญ่เป็นสวนผักผลไม้

ลักษณะของดิน

ลักษณะและสมบัติของทรัพยากรดินจังหวัดราชบุรี สามารถจำแนกออกเป็น ๒๖ กลุ่มชุดดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๙๘๖,๑๒๓.๐๙ ไร่ หรือร้อยละ ๙๑.๙๔ ของพื้นที่จังหวัด และพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๑๐ ประเภท มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๑,๖๖๕.๙๑ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๐๖ ของพื้นที่จังหวัด

ลำดับที่	กลุ่มชุดดิน/พื้นที่เบ็ดเตล็ด	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
๑	กลุ่มชุดดินที่ ๑	๑,๒๙๑.๐๕	๐.๐๔
๒	กลุ่มชุดดินที่ ๒	๙,๙๘๖.๕๓	๐.๓๐
๓	กลุ่มชุดดินที่ ๓	๖๙,๘๒๘.๗๕	๒.๑๔
๔	กลุ่มชุดดินที่ ๔	๑๒๖,๒๓๕.๖๐	๓.๘๙
๕	กลุ่มชุดดินที่ ๖	๔๗,๘๒๖.๕๗	๑.๔๘
๖	กลุ่มชุดดินที่ ๗	๑๒๗,๕๗๖.๘๔	๓.๙๓
๗	กลุ่มชุดดินที่ ๘	๑๘๑,๑๘๔.๖๒	๕.๕๗
๘	กลุ่มชุดดินที่ ๑๘	๓๐,๓๗๓.๑๓	๐.๙๓
๙	กลุ่มชุดดินที่ ๒๑	๖๓,๗๐๖.๑๙	๑.๙๖
๑๐	กลุ่มชุดดินที่ ๒๘	๒,๖๖๐.๙๗	๐.๐๘
๑๑	กลุ่มชุดดินที่ ๓๑	๑๑,๕๖๖.๒๓	๐.๓๕
๑๒	กลุ่มชุดดินที่ ๓๓	๓๘,๙๖๖.๙๒	๑.๒๐
๑๓	กลุ่มชุดดินที่ ๓๕	๙๙,๗๑๑.๗๔	๓.๐๗
๑๔	กลุ่มชุดดินที่ ๓๖	๗๖,๘๑๖.๗๘	๒.๓๗
๑๕	กลุ่มชุดดินที่ ๓๘	๕๑,๑๖๑.๑๓	๑.๕๘
๑๖	กลุ่มชุดดินที่ ๔๐	๑๔๔,๘๒๑.๖๑	๔.๔๗
๑๗	กลุ่มชุดดินที่ ๔๑	๓,๗๕๐.๐๘	๐.๑๒
๑๘	กลุ่มชุดดินที่ ๔๓	๑,๐๔๓.๒๑	๐.๐๓

ลำดับที่	กลุ่มชุดดิน/พื้นที่เบ็ดเตล็ด	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
๑๙	กลุ่มชุดดินที่ ๔๔	๒๔๓,๘๗๗.๕๒	๗.๕๑
๒๐	กลุ่มชุดดินที่ ๔๘	๓๔๓,๕๐๐.๒๒	๑๐.๕๙
๒๑	กลุ่มชุดดินที่ ๕๒	๕๒,๗๖๘.๒๕	๑.๖๑
๒๒	กลุ่มชุดดินที่ ๕๔	๓๔,๔๔๗.๗๘	๑.๐๖
๒๓	กลุ่มชุดดินที่ ๕๖	๑๑๗,๑๘๔.๒๗	๓.๖๑
๒๔	กลุ่มชุดดินที่ ๕๙	๓๕,๗๒๖.๕๘	๑.๑๑
๒๕	กลุ่มชุดดินที่ ๖๐	๓๘,๐๔๐.๓๖	๑.๑๗
๒๖	กลุ่มชุดดินที่ ๖๒	๑,๐๓๒,๐๗๐.๑๖	๓๑.๗๗
๒๗	โรงเรือนเพาะเลี้ยงสัตว์ (AF)	๑๘,๙๒๗.๖๒	๐.๕๘
๒๘	สนามบิน (AP)	๒๒๒.๒๖	๐.๐๑
๒๙	พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ(AQ)	๖๖,๑๑๓.๘๕	๒.๐๔
๓๐	สุสาน (CEM)	๒,๒๘๘.๖๘	๐.๐๗
๓๑	สนามกอล์ฟ (GC)	๕,๒๗๒.๔๒	๐.๑๖
๓๒	เขตทหาร (MA)	๑๖,๖๑๗.๐๑	๐.๕๑
๓๓	พื้นที่ดินดัดแปลง (ML)	๑๑,๓๘๖.๐๐	๐.๓๕
๓๔	บ่อดิน (P)	๓๑,๗๘๘.๘๙	๐.๙๘
๓๕	พื้นที่ชุมชน (U)	๘๒,๗๙๑.๖๔	๒.๕๕
๓๖	พื้นที่น้ำ (W)	๒๖,๒๕๗.๕๔	๐.๘๑
	รวม	๓,๒๔๗,๗๘๙.๐๐	๑๐๐.๐๐

ลักษณะและสมบัติของดินที่มีผลต่อการเกษตร

๑) กลุ่มชุดดินที่ ๑

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ ในบริเวณที่มีเทือกเขาหินปูนหรือภูเขาไฟ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึก ที่มีการระบายน้ำเลว ดินบนเนื้อดินเป็นดินเหนียวมีสีดำหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลถึงสีแดงปนเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย (pH ๕.๕-๖.๕) ดินบนตอนล่างมีสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลเข้มหรือสีน้ำตาลปนเหลืองปฏิกิริยาดินเป็นกลาง (pH ๗.๐) ดินล่างตอนล่างเนื้อดินเป็นดินเหนียว สีเทาเข้ม มีจุดประสีน้ำตาลปฏิกิริยาดินเป็นด่างปานกลาง (pH ๘.๐) ในฤดูแล้งหน้าดินจะแตกระแหง จะพบรอยไถล อาจพบก้อนหินปูนสะสมในดินล่าง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง

ปัญหาหลักในการใช้ประโยชน์ที่ดินได้แก่ การไถพรวนลำบาก เนื่องจากเป็นดินเหนียวจัดต้องไถพรวนในช่วงระยะเวลาที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ในขณะเดียวกันพืชที่ปลูกอาจขาดแคลนน้ำได้ง่ายเมื่อฝนทิ้งช่วงนานกว่าปกติ เนื่องจากน้ำที่ขังอยู่จะซึมหายไป เมื่อดินเริ่มแห้งและแตกระแหงเป็นร่องลึก

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนานอกฤดูทำนาบางแห่งใช้ปลูกข้าวไร่ ฝ้ายและถั่วต่างๆ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๙๑.๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๔ ของพื้นที่จังหวัด

๒) กลุ่มชุดดินที่ ๒

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมระหว่างตะกอนลำน้ำและตะกอนน้ำทะเล แล้วพัฒนาในสภาพน้ำกร่อย ในบริเวณที่ราบลุ่มที่ห่างจากทะเลไม่มากนัก มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกมาก มีการระบายน้ำเลว ดินบนเป็นดินเหนียว สีเทาเข้ม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลาง (pH ๖.๐) ดินล่างตอนบนเป็นดินเหนียวมีสีเทา สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทาน้ำตาล มีจุดประสีแดงปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด (pH ๕.๕) และพบจุดประสีเหลืองฟางข้าวที่ความลึก ๑๐๐-๑๕๐ ซม. จะพบผลึกของแร่ยิปซัมและรอยไถลระหว่างชั้นดินบนและดินล่าง ดินมีกำมะถันสูง และปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH๔.๕-๕.๐) ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง

ดินมีปัญหาในพื้นที่ที่ใช้ทำนาจะมีปัญหาเรื่องดินเปรี้ยว มีเนื้อที่ประมาณ ๙,๙๘๖.๕๓ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๐ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการทำนา และในบางพื้นที่พบว่ามีการยกร่องเพื่อปลูกไม้ยืนต้น

๓) กลุ่มชุดดินที่ ๓

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมระหว่างตะกอนลำน้ำและตะกอนน้ำทะเลแล้วพัฒนาในสภาพน้ำกร่อยในบริเวณที่ราบลุ่มหรือที่ราบเรียบ บริเวณชายฝั่งทะเลหรือห่างจากทะเลไม่มากนัก มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึก มีการระบายน้ำเลว มีเนื้อดินเป็นดินเหนียว หน้าดินอาจแตกระแหงเป็นร่องในฤดูแล้ง และมีรอยถูไถลในดิน ดินบนมีสีดำ ส่วนดินล่างมีสีเทาหรือน้ำตาลอ่อน มีจุดประสีเหลืองและสีน้ำตาลบางบริเวณอาจพบจุดประสีแดงปะปนหรือพบผลึกยิปซั่มสส่วนดินชั้นล่างจะพบชั้นตะกอนทะเลสีเขียวมะกอกที่ความลึกประมาณ ๑๐๐-๑๕๐ ซม. และพบเปลือกหอยปน ปฏิกิริยาดินเป็นเป็นกลางถึงด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๗.๐-๘.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

จะมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมในฤดูฝนถ้าเป็นที่ลุ่มมาก ๆ หรือถ้าหากอยู่ในบริเวณที่มีอิทธิพลของน้ำทะเลขึ้นลงอยู่ในรอบปี อาจพบปัญหาดินเค็มบ้าง มีเนื้อที่ประมาณ ๖๙,๘๒๘.๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๔ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนา หรือยกร่องปลูกพืชผักและผลไม้ ซึ่งไม่ค่อยจะมีปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๔) กลุ่มชุดดินที่ ๔

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำในบริเวณที่ราบลุ่มหรือที่ราบเรียบที่อาจได้รับอิทธิพลจากการท่วมของน้ำจากแม่น้ำได้ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำเลวหรือค่อนข้างเลว ดินบนเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนทรายแป้งตลอด สีน้ำตาลปนเทาเข้ม มีจุดประสีน้ำตาลแก่และสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย (pH ๕.๕-๖.๕) ดินบนตอนล่างเป็นดินเหนียวสีน้ำตาลปนเทาเข้มหรือสีน้ำตาลเข้ม มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลือง สีน้ำตาลและสีน้ำตาลปนเหลืองในดินชั้นล่าง อาจพบรอยถูไถและจุดประสีแดงปนเหลืองปฏิกิริยาดินเป็นด่างปานกลาง (pH ๘.๐) ดินล่างตอนล่างอาจพบเกล็ดแร่ไมกา ก้อนเหล็ก และแมงกานีสสะสมตลอดหน้าตัดดิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ดินมีปัญหาในพื้นที่ลุ่มมาก ๆ จะมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมในฤดูฝน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนา หรือปลูกพืชไร่บางชนิด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๖,๒๓๕.๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๘๙ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๕) กลุ่มชุดดินที่ ๖

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำในบริเวณที่ราบเรียบมีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำเลว มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายแป้ง สีเทาอ่อน มีจุดประสีเหลืองปนน้ำตาล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดปานกลาง (๕.๕-๖.๐) ดินบนตอนล่าง สีน้ำตาลอ่อนมีจุดประสีน้ำตาลแก่หรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดเล็กน้อย (๕.๕-๖.๕) ดินล่างตอนล่างดินร่วนเหนียวปนทราย สีน้ำตาลอ่อนหรือสีเทาอ่อน มีจุดประสีแดงปนเหลืองหรือสีแดง มีลักษณะเป็นศิลาแลงอ่อนมีปริมาณมากกว่า ๕-๕๐ % ภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน อาจพบมวลก้อนกลม (nodules) ของแมงกานีส ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำถึงปานกลาง

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินได้แก่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำมีเนื้อที่ ๔๗,๘๒๖.๕๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๔๘ ของพื้นที่ของจังหวัด

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนาหรือใช้ปลูกพืชล้มลุกในช่วงฤดูแล้งในบริเวณที่มีแหล่งน้ำใช้ปลูกพืชไร่ พืชผัก และยาสูบในช่วงฤดูแล้ง

๖) กลุ่มชุดดินที่ ๗

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำในบริเวณค่อนข้างราบเรียบ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว ดินบนเป็นดินร่วนปนทรายถึงร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว สีน้ำตาลปนเทา ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงกลาง (pH ๖.๐-๗.๐) ดินบนตอนล่างเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทรายแป้ง มีสีเทาปนน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลปนเหลือง สีเหลืองปนน้ำตาล ปฏิกิริยาดินเป็นกรด ปานกลาง (pH ๖.๐) ดินล่างตอนล่างเป็นดินเหนียว สีเทาปนน้ำตาลอ่อน มีจุดประสีแดงปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงด่างปานกลาง (pH ๗.๐-๘.๐) ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำถึงปานกลาง

ดินกลุ่มนี้อาจมีปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งถ้าอยู่นอกเขตชลประทาน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนา ให้ผลผลิตค่อนข้างสูง หรือใช้ปลูกพืชล้มลุกในช่วงฤดูแล้ง ในบริเวณที่มีแหล่งน้ำใช้ปลูกพืชไร่ พืชผัก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๗,๕๗๖.๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๙๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๗) กลุ่มชุดดินที่ ๘

เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินเป็นกลุ่มดินเหนียว ดินบนมีลักษณะการทับถมเป็นชั้นๆ ของดินและอินทรียวัตถุที่ได้จากการขุดลอกร่องน้ำ ดินล่างมีสีเทา บางแห่งมีเปลือกหอยปะปนอยู่ด้วย พบบริเวณที่ราบลุ่ม ซึ่งปัจจุบันเกษตรกรได้ทำการขุดยกร่องเพื่อทำการปลูกพืชผลต่างๆ ทำให้สภาพผิวดินเดิมเปลี่ยนแปลงไป ตามปกติดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๖.๐-๗.๐

ดินกลุ่มนี้ไม่มีปัญหาในการทำการเกษตร

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ยกร่องปลูกพืชไร่ พืชผัก ผลไม้ หรือไม้ดอก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๑,๑๘๔.๖๒ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๕๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๘) กลุ่มชุดดินที่ ๑๘

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำหรือการสลายตัวผุพังอยู่กับที่แล้วถูกเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักของหินเนื้อหยาบในบริเวณที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว เนื้อดินบนเป็นพวกดินร่วนปนทรายหรือดินร่วน ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาลอ่อนถึงสีเทา พบจุดประพวกสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงปะปนสบางแห่งอาจพบศิลาแลงอ่อนหรือก้อนสารเคมีสะสมพวกเหล็กและแมงกานีสในดินชั้นล่างดินมีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ดินชั้นบนมักมีปฏิกิริยาเป็นกรดจัดมากถึงกรดปานกลาง ค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๐ ส่วนดินชั้นล่างจะเป็นกรดน้อยกว่า มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๖.๐-๗.๕

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีเนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทราย พืชมีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำ

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนา บางแห่งใช้ปลูกอ้อย หรือปลูกพืชล้มลุกในฤดูแล้ง มีเนื้อที่ ประมาณ ๓๐,๓๗๓.๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๙๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๙) กลุ่มชุดดินที่ ๒๑

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ บนส่วนต่ำของสันดินริมน้ำและตะกอนน้ำพารูปพัด พบบริเวณที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายค่อนข้างเลว ดินบนเป็นดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วน สีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม ปฏิกิริยาดินเป็นด่างอ่อน (pH ๘.๐) ดินบนตอนล่างเป็นดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งหรือดินร่วนสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงด่างอ่อน (pH ๗.๐-๘.๐) ดินล่างตอนล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง สีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลเข้ม พบเกล็ดแร่ไมกาตลอดหน้าตัดของดินและมวลสารพวกปูนสะสมปะปนอยู่ในดินชั้นล่างปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงด่างอ่อน (pH ๗.๐-๘.๐)

ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่ค่อยมี แต่ถ้านำมาใช้ทำนา ดินอาจขาดแคลนน้ำได้ในช่วงฝนแล้ง

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ในฤดูฝนใช้ปลูกข้าว บริเวณที่มีแหล่งน้ำสามารถปลูกพืชผักถั่วต่างๆ และพืชผักได้ในฤดูแล้ง มีเนื้อที่ประมาณ ๖๓,๗๐๖.๑๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๙๖ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๐) กลุ่มชุดดินที่ ๒๘

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากเกิดจากตะกอนน้ำพาที่มีแร่ดินเหนียวส่วนใหญ่เป็นพวกมอนต์มอริลโลไนต์ทับถมอยู่บนชั้นปูนมาร์ล หรือตะพักเขาหินปูน พบบริเวณที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึก การระบายน้ำดี ดินบนเป็นดินเหนียว สีดำหรือสีเทาเข้ม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงด่างปานกลาง (pH ๖.๕-๘.๐) ดินบนตอนล่างเป็นดินเหนียว สีดำหรือสีเทาเข้มมาก พบชั้นปูนมาร์ลในระดับลึก ๘๐ ซม. ลงไป ในฤดูแล้งจะแตกระแหงเป็นร่อง กว้างกว่า ๑ ซม. หรือมากกว่า ที่ความลึก ๕๐ ซม. และรอยแตกนี้จะคงอยู่นาน จะพบรอยไถลและหน้าตัดดินมีมวลก้อนกลมปูนสะสมอยู่ทั่วไป ปฏิกิริยาดินเป็นด่างปานกลางถึงด่างจัด (pH ๘.๐-๙.๐) ดินล่างตอนล่างเป็นดินเหนียว สีดำหรือสีน้ำตาลปนเทา ปฏิกิริยาดินเป็นด่างปานกลาง (pH ๘.๐) ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติสูง

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินเหนียวจัด การไถพรวนต้องทำในช่วงที่ดินมีความชื้นพอเหมาะ มิฉะนั้นจะทำให้ดินแน่นทึบ ในช่วงฤดูแล้ง ดินมีการหดตัวทำให้ดินแตกระแหงเป็นร่องลึก ส่วนในฤดูฝนจะมีน้ำแช่ขังง่าย ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น ข้าวโพด อ้อย ถั่วต่างๆ และบางพื้นที่ปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๖๖๐.๙๗ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๘ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๑) กลุ่มชุดดินที่ ๓๑

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากเกิดจากการผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และ/หรือ เศษหินเชิงเขาของหินดินดานที่แทรกกับหินปูนในสภาพภูมิประเทศแบบคาสต์ พบบริเวณที่ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย เป็นดินลึกมาก การระบายน้ำดี ดินบนเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทรายแป้ง สีน้ำตาลปนแดงเข้ม ดินล่างเป็นดินเหนียว สีน้ำตาลปนแดงเข้ม สีแดง อาจพบก้อนเหล็กและแมงกานีสสะสมใน ดินล่าง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง (pH ๖.๐-๗.๐) ในดินบนและเป็นกรดจัดมากถึงเป็น กรดจัด (pH ๔.๕-๕.๕) ในดินล่าง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยแผนที่นี้ได้แก่ บริเวณที่มีความลาดชันจะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกอ้อย พืชผัก ไม้ผลต่างๆ มีส่วนน้อยที่ยังคงเป็นสภาพป่าธรรมชาติ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๕๖๖.๒๓ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๒) กลุ่มชุดดินที่ ๓๓

เป็นกลุ่มดินที่มีวัตถุต้นกำเนิดดินเป็น เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมอยู่บนเนินตะกอนรูปพัดสันดินริมน้ำ พบบริเวณที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ดินบนเป็นดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วน สีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม ปฏิกิริยาดินเป็นด่างอ่อน (pH ๘.๐) ดินบนตอนล่างเป็นดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งหรือดินร่วน สีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงด่างอ่อน (pH ๗.๐-๘.๐) ดินล่างตอนล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง สีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลเข้มพบเกล็ดแร่ไมกาตลอดหน้าตัดของดินและมวลสารพวกปูนสะสมปะปนอยู่ในดินชั้นล่างปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงด่างอ่อน (pH ๗.๐-๘.๐) ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติสูงถึงปานกลาง

ดินกลุ่มนี้ไม่มีปัญหาในการใช้ประโยชน์

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น ข้าวโพด อ้อย ถั่วต่างๆ พืชผัก ไม้ผลต่างๆ บางแห่งใช้ปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๓๘,๙๖๖.๙๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๒๐ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๓) กลุ่มชุดดินที่ ๓๕

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักของหินเนื้อหยาบ หรือจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ บริเวณพื้นที่ดอน ที่มีลักษณะค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเลว เนื้อดินบนเป็นพวกดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาล สีเหลืองหรือแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายและดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ในบริเวณที่มีความลาดชันสูงจะมีปัญหาเกี่ยวกับชะล้างพังทะลายของหน้าดิน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพด และอ้อย บางแห่งใช้ปลูกไม้ผล หรือไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ประมาณ ๙๙,๗๑๑.๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๐๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๔) กลุ่มชุดดินที่ ๓๖

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักของหินเนื้อหยาบ หรือจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ บริเวณพื้นที่ดอน ที่มีลักษณะค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเลว เนื้อดินบนเป็นพวกดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาล สีเหลืองหรือแดง ดินชั้นบนส่วนใหญ่จะมีปฏิกิริยาเป็นกรดจัดมาถึงกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๐ ส่วนดินล่างจะมีปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๖.๐-๗.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาที่พบได้แก่ การมีเนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย ซึ่งทำให้ดินอุ้มน้ำได้น้อย พืชอาจขาดแคลนน้ำได้ในช่วงที่ฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน ๆ สำหรับบริเวณที่มีความลาดชันสูง อาจมีปัญหาเรื่องการชะล้างพังทลายเกิดขึ้น

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่าง ๆ เช่น อ้อย ข้าวโพด สับปะรด และไม้ผลไม้ บางชนิด มีเนื้อที่ประมาณ ๗๖,๘๑๖.๗๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๓๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๕) กลุ่มชุดดินที่ ๓๘

เป็นกลุ่มดินที่มีวัตถุต้นกำเนิดดินเป็นพวกตะกอนลำน้ำที่มีลักษณะการทับถมเป็นชั้นๆ ของตะกอนลำน้ำในแต่ละช่วงเวลา พบบนสันดินริมน้ำ หรือที่ราบตะกอนน้ำพา บริเวณพื้นที่ดอน ที่มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นกลุ่มดินลึก มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง เนื้อดินเป็นพวกดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายละเอียด สีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน อาจพบจุดประสีเทาและสีน้ำตาลในชั้นดินล่าง อาจมีแร่ไมกาหรือก้อนปูนปะปนอยู่ด้วย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๗.๐-๘.๐

ดินกลุ่มนี้ไม่มีปัญหาในการใช้ประโยชน์ ยกเว้นในช่วงฤดูฝนน้ำในลำน้ำอาจเอ่อล้นฝั่งทำความเสียหายให้แก่พืชผลได้

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัย ปลูกผัก และสวนผลไม้ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๑,๑๖๑.๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๕๘ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๖) กลุ่มชุดดินที่ ๔๐

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่สหรือถูกเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักของหินเนื้อหยาบ หรือจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ บริเวณพื้นที่ดอนที่มีลักษณะค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำดี เนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีน้ำตาล หรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย พืชที่ปลูกมีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำได้ง่าย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน โดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูง

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด และสับปะรด บางแห่งมีสภาพเป็นป่าละเมาะหรือทุ่งหญ้าธรรมชาติ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๔๔,๘๒๑.๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๔๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๗) กลุ่มชุดดินที่ ๔๑

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักของหินเนื้อหยาบ หรือจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ ทับอยู่บนชั้นดินที่เกิดจากการสลายตัวผุพังของหินพื้น หรือดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดต่างชนิดต่างยุค ในบริเวณพื้นที่ดอน ที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอดลาดเล็กน้อย เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำดีมาก เนื้อดินช่วง ๕๐ ซม. ตอนบนเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน ส่วนชั้นดินถัดลงไปเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินร่วนเหนียวปนทราย สีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน หรือสีเหลืองปนสีน้ำตาล บางอาจพบจุดประในดินชั้นล่าง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ ส่วนในดินล่าง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๖.๐ - ๗.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายจัด พืชที่ปลูกมีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำได้ง่าย แต่ถ้ามีฝนตกมากดินชั้นบนจะแฉะ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก บริเวณที่มีความลาดชันสูงจะเกิดการชะล้างพังทะลายได้ง่าย

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด สับปะรด และไม้ผลบางชนิด มีเนื้อที่ ประมาณ ๓,๗๕๐.๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๑๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๘) กลุ่มชุดดินที่ ๔๓

เป็นกลุ่มดินที่พบในเขตฝนตกชุกบริเวณชายฝั่งทะเลเกิดจากตะกอนทรายชายทะเลบนพื้นที่ดอน บริเวณหาดทราย สันทรายชายทะเล เป็นกลุ่มดินลึก มีการระบายน้ำดี เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินมีสีเทา สีน้ำตาลอ่อน หรือเหลือง ถ้าพบบริเวณสันทรายชายทะเลจะมีเปลือกหอยปะปนอยู่ในเนื้อดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๕-๗.๐ แต่ถ้ามีเปลือกหอยปะปนจะมีปฏิกิริยาเป็นด่างปานกลาง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำมาก

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินเป็นทรายจัด ทำให้มีความสามารถในการอุ้มน้ำได้น้อย พืชจะแสดงอาการขาดน้ำอยู่เสมอ นอกจากนี้ดินยังมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัย บางพื้นที่ปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๔๓.๒๑ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑๙) กลุ่มชุดดินที่ ๔๔

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่ หรือถูกเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนัก ของหินเนื้อหยาบ หรือจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ บริเวณพื้นที่ดอน ที่มีลักษณะเป็นค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำดีมาก เนื้อดินเป็นพวกดินทรายปนดินร่วน สีเทาหรือ สีน้ำตาลอ่อน และในดินล่าง ที่ลึกมากกว่า ๑๕๐ ซม. อาจพบเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทราย บางบริเวณอาจพบจุดประในดินชั้นล่าง ปฏิกิริยาดินโดยมากจะเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๕-๗.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำมาก

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินเป็นทรายจัด พืชมีโอกาสขาดน้ำได้ง่าย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและโครงสร้างไม่ดี บริเวณที่มีความลาดชันสูงจะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ มันสำปะหลัง อ้อย และสับปะรด มีเนื้อที่ประมาณ๒๔๓,๘๗๗.๕๒ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๕๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๐) กลุ่มชุดดินที่ ๔๘

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่ หรือถูกเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนัก จากวัตถุต้นกำเนิดดินที่มาจากหินเนื้อค่อนข้างหยาบ บนบริเวณพื้นที่ดอน ลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยจนถึงเนินเขา เป็นดินตื้น มีการระบายน้ำดี เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วนปนกรวดเล็กน้อย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนเศษหินหรือปนกรวด หรือเศษหินต่างๆ ถ้าเป็นดินปนเศษหินมักพบชั้นพบหินพื้นตื้นกว่า ๕๐ ซม. สีดินเป็นสีน้ำตาล หรือสีน้ำตาลอ่อนปนสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เป็นดินตื้นมาก บริเวณที่มีความลาดชันสูงเกิดการชะล้างพังทลายได้ง่าย นอกจากนี้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำอีกด้วย

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ มันสำปะหลัง อ้อย และสับปะรด เป็นป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าละเมาะ และทุ่งหญ้าธรรมชาติ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๔๓,๕๐๐.๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕๙ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๑) กลุ่มชุดดินที่ ๕๒

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ และทับอยู่บนชั้นปูนมาร์ล พบบริเวณที่ลาดเชิงเขาหินปูน ในบริเวณพื้นที่ดอน บนสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย เป็นกลุ่มดินตื้นถึงชั้นปูนมาร์ล มีการระบายน้ำดี เนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว ดินร่วนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย ที่มีก้อนปูนหรือปูนมาร์ลปะปนอยู่มาก สีดินเป็นสีดำ สีน้ำตาลเข้ม ปฏิกิริยาเป็นกลางถึงด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๗.๐-๘.๕ มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดินจะมีน้อย แต่ถ้าพบชั้นปูนมาร์ลตื้นกว่า ๒๕ ซม.จะมีปัญหาเรื่องการไถพรวน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด และ ไม้ผลบางชนิด เช่น มะม่วง และมะพร้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๕๒,๗๖๘.๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๖๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๒) กลุ่มชุดดินที่ ๕๔

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ และทับอยู่บนชั้นปูนมาร์ล พบบริเวณที่ลาดเชิงเขาหินปูน ในบริเวณพื้นที่ดอน บนสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย เป็นกลุ่มดินลึกปานกลางถึงชั้นปูนมาร์ล มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง เนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว ดินร่วนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย ที่มีก้อนปูนหรือปูนมาร์ลปะปนอยู่มากที่ความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. สีดินเป็นสีดำ สีน้ำตาลเข้ม ชั้นดินล่างอาจมีจุดประสีเหลืองและสีแดง ปฏิกิริยาเป็นกลางถึงด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๗.๐-๘.๕ มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินเหนียวจัด การไถพรวนต้องทำในช่วงที่ดินมีความชื้นพอเหมาะ มิฉะนั้นจะทำให้ดินแน่นทึบ ในฤดูฝนจะมีน้ำแช่ขังง่าย ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต บริเวณที่พื้นที่มีความลาดชันสูงจะเกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง และ ไม้ผลบางชนิด เช่น มะม่วง และมะพร้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๓๔,๔๔๗.๗๘ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๖ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๓) กลุ่มชุดดินที่ ๕๖

เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่ หรือถูกเคลื่อนย้ายมาในระยะทางไม่ไกลนักจากวัตถุต้นกำเนิดดินที่มาจากหินตะกอนเนื้อหยาบ หรือหินอัคนีเนื้อหยาบ บนบริเวณพื้นที่ดอน มีลักษณะค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด เป็นดินลึกปานกลาง มีการระบายน้ำดี เนื้อดินช่วง ๕๐ ซม. ตอนบนเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนเศษหิน มักพบชั้นหินพื้นลึกกว่า ๑๐๐ ซม. สีดินเป็นสีน้ำตาล หรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน จะพบปัญหาเรื่องดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำและอาจเกิดการชะล้างพังทลายได้ง่าย ถ้าปลูกพืชในบริเวณที่มีความลาดชันมาก ๆ โดยไม่มีการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม

ปัจจุบันดินนี้ส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้ในการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง สับปะรด เป็นป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าละเมาะ และทุ่งหญ้าธรรมชาติ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑๗,๑๘๔.๒๗ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๖๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๔) กลุ่มชุดดินที่ ๕๙

กลุ่มดินนี้พบบริเวณที่ราบลุ่มหรือบริเวณพื้นล่างของเนินหรือหุบเขาที่มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำพัดพามาทับถมกันมีการผสมกันของตะกอนหลายชนิดดินที่พบส่วนใหญ่มีการระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงเลว มีลักษณะและคุณสมบัติต่าง ๆ เช่น เนื้อดินเป็นดินร่วน หรือร่วนปนทรายหยาบ ส่วนมากมีก้อนกรวดและเศษหินปะปนอยู่ในเนื้อดินด้วย สีดินเป็นสีน้ำตาล หรือสีน้ำตาลปนเหลือง ความลึกของดิน ๕๐-๑๕๐ ซม. ดินล่างเป็นดินเหนียวปนทราย หรือดินทรายปนกรวดมีจุดประสีเหลือง ปฏิกิริยาเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๖.๐ - ๗.๐ ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง และขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุต้นกำเนิดดินในบริเวณนั้นๆ

ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ประโยชน์ในการทำนา ส่วนในฤดูแล้ง ถ้ามีแหล่งน้ำ นิยมใช้ปลูกพืชผักหรือพืชไร่อายุสั้น เช่น ข้าวโพด มีเนื้อที่ ๓๕,๗๒๖.๕๘ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๕) กลุ่มชุดดินที่ ๖๐

กลุ่มดินนี้พบบริเวณสันดินริมน้ำ บริเวณพื้นที่แนวตะกอน ที่มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนลาด เกิดจากตะกอนลำน้ำพัดพามาทับถมกัน มีการผสมกันของตะกอนหลายชนิด ดินที่พบส่วนใหญ่มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง เนื้อดินเป็นพวกดินร่วน บางแห่งมีชั้นดินที่มีเนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายหรือมีชั้นกรวด ซึ่งแสดงถึงการตกตะกอนต่างยุคของดินอันเป็นผลมาจากการเกิดน้ำท่วมใหญ่ในอดีต ดินกลุ่มนี้โดยทั่วไปมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง และปฏิกิริยาเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๖.๐-๗.๐

ปัจจุบันดินนี้มีการใช้ประโยชน์ในการทำนา ส่วนในฤดูแล้งถ้ามีแหล่งน้ำนิยมใช้ปลูกพืชผักหรือพืชไร่อายุสั้น เช่น ข้าวโพด มีเนื้อที่ ๓๘,๐๔๐.๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒๖) กลุ่มชุดดินที่ ๖๒

กลุ่มดินนี้ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาและเทือกเขาซึ่งมีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ดินที่พบบริเวณดังกล่าวมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือพื้นโผล่กระจัดกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าดงดิบชื้น หลายแห่งมีการทำไร่เลื่อนลอยโดยปราศจากมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน จนบางแห่งเหลือแต่หินโผล่

กลุ่มดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตรสเนื่องจากมีปัญหาหลายประการที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติเพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร

จำแนกความเหมาะสมและข้อจำกัดของดินสำหรับการปลูกพืชจังหวัดราชบุรี ในช่วงฤดูเพาะปลูกได้ดังนี้

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๑, ๗, ๒๑, ๒๘gm, และ ๓๓gm มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๘,๓๘๒.๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๑๑ ของพื้นที่จังหวัด

๒. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเสี่ยงที่จะถูกน้ำท่วม ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๒, ๓, ๔ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๖,๐๕๐.๘๘ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๓๓ ของพื้นที่จังหวัด

๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเสี่ยงต่อการขาดน้ำ และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๖ มีเนื้อที่ประมาณ ๔๗,๘๒๖.๕๗ ไร่ หรือ ร้อยละ ๑.๔๘ ของพื้นที่จังหวัด

๔. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเนื้อดินเป็นทราย เสี่ยงต่อการขาดน้ำ และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี เพื่อเพิ่มธาตุอาหาร และปรับปรุงเนื้อดิน ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๑๘, ๓๕gm, ๓๖gm และ ๕๙ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๔,๙๐๘.๗๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๒๕ ของพื้นที่จังหวัด

๕. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา โดยมีการยกร่องทำคันดิน ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๘ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๑,๑๘๔.๖๒ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๕๗ ของพื้นที่จังหวัด

๖. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) แต่ไม่เหมาะสมพืชบางชนิดเช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๒๘, ๕๔ และ ๕๒/๕๔ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๖,๗๕๘.๙๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๓ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกพืชไร่นั้น เสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๗. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๓๑, ๓๑B, ๓๓ และ ๓๘ มีเนื้อที่ประมาณ ๙๖,๒๓๕.๖๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๙๖ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกอ้อย และองุ่น นั้น เสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๘. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๓๕, ๓๕B, ๓๖, ๓๖B, ๕๖, ๕๖B และ ๔๘B/๕๖B มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔๖,๑๖๔.๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๕๗ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกอ้อย และองุ่น นั้น เสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๙. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๔๐, ๔๐B และ ๖๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๗๖,๔๑๖.๓๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๔๔ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกอ้อย ส้มโอ องุ่น และมะนาว นั้น เนื้อดินเป็นดินทราย และเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรปรับปรุงเนื้อดินโดยปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ และเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๑๐. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๔๐C และ ๕๖C มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๗๓๙.๓๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๒๗ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกอ้อย มันสำปะหลัง สับปะรด และองุ่น นั้น สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด เสี่ยงต่อการชะพังทรายของหน้าดิน ควรที่จะปลูกพืชตามแนวระดับของพื้นที่ หรือปลูกพืชแบบขั้นบันได และเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๑๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) และไม้ผล (สับปะรด และมะพร้าว) แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๔๑B, ๔๓, ๔๔ และ ๔๔B มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔๘,๖๗๐.๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกพืชไร่ เนื้อดินเป็นดินทรายหรือทรายจัด และเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรปรับปรุงเนื้อดินโดยปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ และเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน

๑๒. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) ไม้ผล (สับปะรด มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ องุ่น ชมพู่ มะนาว และฝรั่ง) ปาล์มน้ำมัน และยางพารา แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบ ร่วมกับปุ๋ยเคมี ได้แก่กลุ่มชุดดินที่ ๔๘B, ๔๘C และ ๔๘B/๕๖B มีเนื้อที่ประมาณ ๓๐๕,๔๗๔.๘๓ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๔๒ ของพื้นที่จังหวัด สำหรับการปลูกอ้อยนั้น เสี่ยงต่อการขาดน้ำ ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน ส่วนการปลูกมันสำปะหลัง องุ่น ชมพู่ ฝรั่ง และยางพารา นั้น พบว่าดินเป็นดินตื้น ดินมีชั้นเศษหิน ลูกรัง หรือก้อนกรวด อยู่ในชั้นหน้าตัดของดินมากจนมีผลต่อการชอนไชของรากพืช ในการปลูกไม้ผล และยางพารา ควรเตรียมหลุมปลูก โดยขุดหลุมปลูก พร้อมปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักอัตรา ๒๕-๕๐ กก.ต่อหลุม หรือปุ๋ยคอก อัตรา ๑๐-๒๐ กก.ต่อหลุมร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก

๑๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ (อ้อย และมันสำปะหลัง) และไม้ผล (มะม่วง มะพร้าว องุ่น ชมพู่ และฝรั่ง) แต่ไม่เหมาะกับพืชบางชนิด เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๕๒, ๕๒B และ ๕๒/๕๔ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๒,๗๖๘.๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๖๑ ของพื้นที่จังหวัด ควรเตรียมแหล่งน้ำให้เพียงพอ เช่น การขุดบ่อน้ำผิวดิน เนื่องจากเสี่ยงต่อการขาดน้ำ และเตรียมหลุมปลูก โดยขุดหลุมปลูก พร้อมปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักอัตรา ๒๕-๕๐ กก.ต่อหลุม หรือปุ๋ยคอกอัตรา ๑๐-๒๐ กก. ต่อหลุมร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก เพราะดินเป็นดินตื้น ดินมีชั้นเศษหินปูนทุติยภูมิ อยู่ในชั้นหน้าตัดของดินมากจนมีผลต่อการชอนไชของรากพืช

ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่

๑. ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๖๑,๐๗๘.๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓๒.๗๐ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒. ดินเป็นทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔๘,๖๗๐.๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๖๖ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๓. ดินตื้น มีเนื้อที่ประมาณ ๓๙๖,๒๖๘.๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๒๐ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๔. พื้นที่ที่มีความลาดชัน มากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์หรือเป็นพื้นที่ภูเขา มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๓๒,๐๗๐.๑๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๗๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

สำหรับแนวทางการ แก้ปัญหา

๑. ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรปรับปรุงคุณภาพของดินทั้งทางด้านกายภาพและทางเคมี โดยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ควบคู่กับการใส่ปุ๋ยเคมีในอัตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับพืชแต่ละชนิด

๒. ดินทรายจัด ควรเลือกชนิดพืชที่ศักยภาพเหมาะสมมาใช้ปลูก เพื่อลดต้นทุนในการผลิต มีการปรับปรุงบำรุงดินร่วมกับมีระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ และใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดิน ปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับ พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดแคลนน้ำ

๓. ดินตื้น เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนาและไม่มีเศษหินหรือก้อนหินอยู่บริเวณหน้าดินมาก เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมและการดูแลรักษา โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตรหรือแบบผสมผสาน มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ใช้วัสดุคลุมดินหรือปลูกหญ้าแฝก เพื่อรักษาความชื้นและลดการกร่อนของดิน สำหรับในพื้นที่ที่มีหินกระจัดกระจายอยู่บนดินมาก ไม่เหมาะสมต่อการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่า เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร สำหรับในพื้นที่ที่มีก้อนหินมาก และมีพื้นหินโผล่ ควรฟื้นฟูสภาพป่า แล้วสงวนไว้ให้เป็นป่าธรรมชาติ และแหล่งต้นน้ำลำธาร

๔. พื้นที่ที่มีความลาดชัน มากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์หรือเป็นพื้นที่ภูเขา ควรรักษาไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่า เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ถ้ามีความจำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ควรมีการสำรวจดินและเลือกใช้พืชที่มีศักยภาพในการเกษตร เป็นดินลึกและมีความลาดชันไม่สูงมากนัก โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตรและมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมค่างๆ ของจังหวัดราชบุรี

ที่	ชนิดพืช	เหมาะสมสูง (S๑)	เหมาะสมปานกลาง (S๒)	เหมาะสมเล็กน้อย (S๓)	ไม่เหมาะสม (N)
๑	ข้าว	๒๕๓,๗๗๖.๐๘	๘,๑๔๖.๒๗	๕๕,๐๐๖.๙๒	๕,๒๕๙.๖๘
๒	อ้อย	๑๙,๒๕๑.๘๘	๓๕,๐๙๕.๐๒	๒๓๙,๓๑๘.๖๗	๓๐๑.๗๔
๓	มันสำปะหลัง	๓๖๗.๑๖	๗๙,๙๒๗.๐๔	๓๗,๕๔๖.๔๖	๒,๐๖๓.๐๘
๔	ข้าวโพด	๑๙๕.๘๓	๔๒๙.๖๖	๑๕.๒๙	๒๗๓.๐๓
๕	สับปะรด	๗๕๗.๕๖	๔๙,๒๙๑.๐๘	๒,๓๖๕.๓๒	๓,๒๑๕.๘๙
๖	ยางพารา	๔.๒๗	๗๓๑.๗๗	๑๗,๐๖๐.๓๐	๒๓,๑๖๓.๒๑
๗	มะพร้าว	๗๗,๒๒๐.๔๗	๓๗.๘๑	๒,๖๗๗.๖๒	๒๐,๗๕๗.๒๘
๘	ลำไย	๘๔๙.๕	๑,๒๖๕.๕๒	๓๖๒.๔๙	๒๑.๘๓
๙	ปาล์มน้ำมัน	-	-	-	๑๘,๔๓๓.๑๐
๑๐	ทุเรียน	-	-	-	๓๘๒.๒๓
๑๑	เงาะ	-	-	-	๒๑๕.๐๓
๑๒	มังคุด	-	-	-	๔.๒๕

ที่มา : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์/Agri-Map online
ข้อมูลการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๖๑-๒๕๖๓)